בעזרת השי"ת

ספר

דורשי רשומות

פרשת

וַיֵּצֵא

רמזים נפלאים

אברהם מייזעלס

בעמח"ם

מטבע שטבעו חכמים נ"ח,

אוצר השידוכים והנהגת הבית

מאנטריאל קאנאדא. יצ"ו

שנת ה' אלפים תשס"ה לבה"ע לפ"נ

דורשי רשומות - ויצא

ראה, רש"י דרך אפיקי רוח.

פסוק י - ויצא יעקב, כרש"י, יציאת דרכו מן המקום שלא רושם את תובאו מספר דרכיו מן המקום שהוא חוזר ועולה למספר מותו שכי מות עם דרכיו עולה חרן. (עטרת ישראל)

פסוק יא - השמש, עולה בזרח מלך ישראל.

פסוק יב - מצד השמימה והנה מלאכי אלהים עולים, כמו מלאכי ארץ ישראל - אלהים עולים מורדים בו, כמו מלאכי חוץ לארץ. (נתיבות יעקב)

סלם כמלוי, כמו המלאת.

פסוק יא - השמש ויקח מאבני המקום, את מלאה

פסוק יב - ארצה וראשו מגיע השמימה, רש"י אומה.

פסוק יג - והנה ה' נצב עליו, רש"י לעמיד עליו.

פסוק יא - המקום ומן שם כי בא, את כל המטריא מלאכים

פסוק יב - והנה סלם מצב ארצה, כמו כל תורה.

פסוק יא - אלינו, רש"ל נא אדני לי ידיעני, כתקות שלת רבינו.

פסוק יב - ראה, רש"ל חסר יעקב, כמו כנה בלות הובה ומבלה

פסוק יב - והנה סולם מוצב, כמנין השנים משנולד יעקב בבא לחרן עד שעלה שלה לבקר היתרה בראת תמתן. (רבינו אפרים)

פסוק יב - מוצב ארצה, כמו עלוחנו לעולם.

פסוק יב - ארצה וראשו מגיע השמימה, רש"ל כמו אלוהו, הראהו שיעלה כסדרה הלמית (רבינו אפרים)

פסוק יב - ומלאכים והנה סלם מצב ארצה, כמו מרי ונפלה התחים מתוך הגן.

פסוק יב - מוצב ארצה, כמו שלח לן בזוב.

פסוק יב - סלם מצב ארצה, עד סוף פסוק שלש יב תיבות כנגד יב שבטים, ועם הפסוק מתחיל ומסיים ראות ואו שבים יב. (רבינו אפרים)

פסוק יב - והנה, עד סוף סו, בדרכי לך, ישפו עא תיבות, נגד ע נפש ובשר. (רבינו אפרים)

סלם, רש"ל מסורת סיג לתורה, מעשרות סיג לעשיר.

בראשית כח ויצא

אונקלוס

יוּפַק יַעֲקֹב מִבְּאֵרָע וְשָׁבַע וַאֲזַל לְחָרָן: יא וַעֲרַע בְּאַתְרָא וּבָת תַּמָּן אֲרֵי עַל שְׁמְשָׁא וּנְסִיב מֵאַבְנֵי אַתְרָא וְשַׁוִּי אַסְדּוֹהִי וּשְׁכִיב בְּאַתְרָא הַהוּא: יב וַחֲלַם וְהָא סֻלְּמָא נְעִיץ בְּאַרְעָא וְרֵישֵׁהּ מָטֵי עַד צִית שְׁמַיָּא וְהָא מַלְאָכַיָּא דֵּיי סָלְקִין וְנָחֲתִין בַּהּ: יג וְהָא

בראשית כח ויצא

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה: יא וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: יב וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ: * יג וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו

רש"י

(י) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. עַל יְדֵי שֶׁבִּשְׁבִיל שָׁרָעוֹת בְּנוֹת כְּנַעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו, הָלַךְ עֵשָׂו אֶל יִשְׁמָעֵאל, הִפְסִיק הָעִנְיָן בְּפָרָשָׁתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וּכְתִיב (לעיל פסוק ח): "וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי בֵרַךְ" וגו', וּמִשֶּׁגָּמַר חָזַר לָעִנְיָן הָרִאשׁוֹן: וַיֵּצֵא. לֹא הָיָה צָרִיךְ לִכְתֹּב אֶלָּא: "וַיֵּלֶךְ יַעֲקֹב חָרָנָה", וְלָמָּה הִזְכִּיר יְצִיאָתוֹ? אֶלָּא מַגִּיד שֶׁיְּצִיאַת צַדִּיק מִן הַמָּקוֹם עוֹשָׂה כ רֹשֶׁם, שֶׁבִּזְמַן שֶׁהַצַּדִּיק בָּעִיר הוּא הוֹדָהּ הוּא זִיוָהּ הוּא הַדָּרָהּ, יָצָא מִשָּׁם, פָּנָה הוֹדָהּ פָּנָה זִיוָהּ פָּנָה הַדָּרָהּ, וְכֵן: "וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם", הָאָמוּר בְּנָעֳמִי וְרוּת (רות א, ז): וַיֵּלֶךְ חָרָנָה. יָצָא לָלֶכֶת ג לְחָרָן: (יא) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם. לֹא הִזְכִּיר הַכָּתוּב בְּאֵיזֶה ד מָקוֹם, אֶלָּא בַּמָּקוֹם הַנִּזְכָּר בְּמָקוֹם אַחֵר, הוּא הַר הַמּוֹרִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ: "וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק" (לעיל כב, ד): וַיִּפְגַּע. כְּמוֹ: "וּפָגַע בִּירִיחוֹ" (יהושע טז, ז), "וּפָגַע בְּדַבְּשֶׁת" ה (שם יט, יא). וְרַבּוֹתֵינוּ פֵּרְשׁוּ לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ: "וְאַל תִּפְגַּע בִּי" (ירמיה ז, טז), וְלָמַדְנוּ שֶׁתִּקֵּן תְּפִלַּת עַרְבִית, וְשִׁנָּה הַכָּתוּב וְלֹא כָּתַב: וַיִּתְפַּלֵּל, לְלַמֵּדְךָ שֶׁקִּפְצָה לוֹ ז הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁמְּפֹרָשׁ בְּפֶרֶק גִּיד הַנָּשֶׁה (חולין צא ע"ב): כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ. הָיָה לוֹ לִכְתֹּב: וַיָּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּלֶן שָׁם, "כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ" מִשְּׁמַע שֶׁשָּׁקְעָה לוֹ חַמָּה פִּתְאֹם, שֶׁלֹּא בְּעוֹנָתָהּ, כְּדֵי שֶׁיָּלִין שָׁם: וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו. עֲשָׂאָן כְּמִין מְרַזֵּב סָבִיב ח לְרֹאשׁוֹ, שֶׁיָּרֵא מִפְּנֵי חַיּוֹת רָעוֹת. הִתְחִילוּ מְרִיבוֹת זוֹ עִם ט זוֹ, זֹאת אוֹמֶרֶת: עָלַי יָנִיחַ צַדִּיק אֶת רֹאשׁוֹ, וְזֹאת אוֹמֶרֶת: עָלַי יָנִיחַ, מִיָּד עָשָׂאָן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶבֶן אַחַת, וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו": וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא. לְשׁוֹן מְעוּט, בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שָׁכַב, אֲבָל אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנִים שֶׁשִּׁמֵּשׁ בְּבֵית עֵבֶר לֹא שָׁכַב בַּלַּיְלָה, שֶׁהָיָה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה: (יב) עֹלִים וְיֹרְדִים. עוֹלִים תְּחִלָּה י וְאַחַר כָּךְ יוֹרְדִים, מַלְאָכִים שֶׁלְּוַוּהוּ בָּאָרֶץ אֵין יוֹצְאִים חוּצָה לָאָרֶץ וְעָלוּ לָרָקִיעַ, כ וְיָרְדוּ מַלְאָכֵי חוּצָה לָאָרֶץ לְלַוּוֹתוֹ: (יג) נִצָּב עָלָיו.

מיקר ספרי חכמים

ח דְּקִשֶּׁה לְרַשִּׁ"י לָמָּה חָזַר וְכָתַב: "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב" גו', וַהֲלֹא כְּבָר כְּתִיב: "וַיִּשְׁלַח יִצְחָק גו' וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם" (לעיל כח, ה). לָכֵן פֵּרֵשׁ: לְפִי שֶׁהִפְסִיק כוּ' חָזַר לָעִנְיָן הָרִאשׁוֹן: כ דַּהֲוֵי כְּאִלּוּ נִכְתַּב שְׁתֵּי יְצִיאוֹת, לְלַמֵּד שֶׁבִּיצִיאָתוֹ יָצָא גַּם כֵּן הוֹדָהּ זִיוָהּ וְהַדָּרָהּ: ג דַּהֲלֹא לֹא בָּא תֵּכֶף לְחָרָן כִּי שֶׁהָה בַּהֲלִיכָתוֹ, אֲבָל בְּדַעְתּוֹ הָיָה לָלֶכֶת לְחָרָן: ד וְהַכָּתוּב הֲלֹא בָּא לְפָרֵשׁ וְלֹא לְסָתֹם: ה שֶׁפֵּרוּשוֹ לְשׁוֹן חֲנִיָּה וְלֹא פְּגִישָׁה: ו וְיִתְפָּרֵשׁ "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם" - בְּהַקָּבָּ"ה שֶׁנִּקְרָא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם: ז וּלְכָךְ כָּתַב לְשׁוֹן "וַיִּפְגַּע" הַכּוֹלֵל בְּקִרְבּוֹ שְׁתֵּי הַהוֹרָאוֹת: הוֹרָאַת תְּפִלָּה, וְהוֹרָאַת פְּגִיעַת הַמָּקוֹם בְּמִהֵירוּת: מ כִּי לְחֵת תַּחַת מְרַאֲשֹׁתָיו מַמָּשׁ דֵּי בְּאֶבֶן אַחַת: ט שֶׁלֹּא יַכְחִישׁוּ הַכְּתוּבִים זֶה אֶת זֶה, דְּהָכָא כְּתִיב: "מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם" גו', וּלְהַלָּן (פסוק יח) כְּתִיב: "וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן" גו'. לָכֵן פֵּרֵשׁ רַשִּׁ"י כִּי מֵהָאֲבָנִים הָרַבּוֹת נַעֲשׂוּ אֶבֶן אַחַת: י דְּאִם לֹא כֵּן "יוֹרְדִים וְעוֹלִים" מִבָּעֵי לֵיהּ, דְּמוּשָׁבָם לְמַעְלָה הוּא וְיוֹרְדִים הַמָּה תְּחִלָּה: כ כִּי מַלְאֲכֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָיוּ עוֹלִים

פסוק יב - מוצב ויורדים לו, כמו מצה לת דלל ומד. ון ורומי. (פרנס רבא)

פסוק יג - והנה ה' נצב עליו, מספר שם הוי' מלוא ת, נ"מ - נ"מ"ל רמ"ל ויאמר אני ה' וגו' מלאכים כמו נ"מ, והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו כמנין הסולם דנ"מ

פסוק יא - ושם מראשתיו, ראש אדם הראשון שתיירה.

פסוק יג - והנה ה' נצב עליו וכו' הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך. מספר הפסוק למפרע מסוף התיבה הא' ס' וכו' ישרון הנה הפסוק (דברים לא, כא) ראה נתן ה' אלהיך לפניך את הארץ עליה כאשר דבר ה' אלהי אבותיך לך אתננה ואל תירא. בגמ' ה' אלהים ס'

דורשי רשומות

פסוק י׳ - ובא דמלו עולה כמנהג הדר בו הדר (מאיר עיני חכמה)

פסוק י׳ - ובא עליך מקור שרץ, לעמ"ל נפ"ל הי' הוא האלהים. (אמרי נועם)

פסוק י׳ - ובא עליך מקור שרץ וולך חרנה, רש"י, ובא עליך בדרך אם ילא עליו בולו ולכי מיד בא אלעל ר"ש שהוא כו' עליו. ותן עליך לו כל חפצו רב לשאר המלך.

פסוק י"א - ובלע המלים ולן שם כי בא השמש, לעמטריא להגיד כי הוא תיכון תפלה לעדה. (ספר מלה)

הלל לעמ"ל כו' רוחם, שנבבה לו האל ובא אחרון. (פענח רזא)

פסוק י׳ - ובא עליך מקור שרץ וולך חרנה, לעמטריא אלף רבע, כמנין ובדר ה' אל מלה לבר סיני לאמר. (ותתה, מספר הפסוק אלף רבע, ובם עדות הלעמ"ל (מטרע של אדרהים) עה"ה)

פסוק י"ב - מלאכי אלהים עלים וירדים בו, לעמ"ל תרטו כמנין מבאר שרץ רמ"ל, רש"ל, כפ"ל, הסולם הגיב עומד לבאר שרץ. - עלים וירדים לו, לעמ"ל חתך שם הבריעה.

פסוק יג - רת של כל הפסוק לעמטריא ירושלים. ורת של הפסוק מתחלת אני ה' וגו' לעמ"ל מגדל.

פסוק י׳ - ובא, נוטריקון, ורא עליך בורת אלף, דהיינו אלוקו של עולם, ושם בורת אותיות של מודה התורה, שמדה יב שנים רשם ודרי. (מלה עמוקות)

פסוק י׳ ובא עליך, פרשי, בגאות בדרך מן המלים עושה רושם, תיבת רושם עולה יבחן יעקב יוסף, לרמ"ל אשר רכל הלוכתו התגלגר עצמו המלים בגאותו אל יבחן אולו להמשיך ממנו השלמה כדי לבודד יוסף. וכן ולא חסד מטה כלפי חסד, וכן שמו המלך אמרי נועם)

פסוק יב - והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, לעמ"ל כמנין שמים אלף, והוא כמנין תרוטה. (אמרי נועם)

פסוק י"א - מראשתיו, לעמטריא וכמנין מרגלי סביב ראשו, וכן הוא לשון רש"י. = ובלע המלים דמולו, לעמ"ל יעקב לא לתקן מעלה.

פסוק יב - מלאכי אלהים עלים וירדים, לעמ"ל מלה ואהרן.

פסוק י׳ - כאור שרץ, לעמטריא יבר הרע.

פסוק יא - כי הנה המלך, לעמטריא אור אמת.

פסוק יא - ובלע המלים, ובלע עם כאור, לעמ"ל שרץ. וכמנין כ"ע מלים מלים.

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר, סת אדר, יעקב מבאר שרץ, סת ערך, רמ"ל שתיכן תפלת ערב שהוא נגד מבריים ובדרים. (חתם סופר)

ותנה מלאכי, אותיות אלו הכהנים. (פענח רזא)

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ, סת לעמ"ל רבע. רמ"ל בגפ בדת מלים המגדל הי' לר רבע, לא כמו לב, אל, עצר לר ומא. (חתם סופר)

פסוק י"א - ובלע המלים וגו' - כפסוק הנה ש"ל תיבות בנגד ל"ו שנים שהם האותיות ה"חד, ולמדו תורה ל"ו שעות בכל יום ולילה ה"חד, ואלו השנים הם ומוד ביום האלמות. (נחל נבוים)

פסוק יא - ובא דמלו עולה כמנין הודבלו הדר (מאיר עיני חכמה)

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ, לעמ"ל נפ"ל הי' הוא האלהים. (אמרי נועם)

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ וולך חרנה, רת, ובא עליך בדרך אם ילא עליו בולו ולכי מיד בא אלעל ר"ש שהוא כו' עליו. ותן עליך לו כל חפצו רב לשאר המלך.

פסוק יא - ובלע המלים ולן שם כי בא השמש, לעמטריא להגיד כי הוא תיכון תפלה לעדה. (ספר מלה)

הלל לעמ"ל כו' רוחם, שנבבה לו האל ובא אחרון. (פענח רזא)

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ וולך חרנה, לעמטריא אלף רבע, כמנין ובדר ה' אל מלה לבר סיני לאמר. (ותתה, מספר הפסוק אלף רבע, ובם עדות הלעמ"ל (מטרע של אדרהים) עה"ה)

פסוק יב - מלאכי אלהים עלים וירדים בו, לעמ"ל תרטו כמנין מבאר שרץ רמ"ל, רש"ל, כפ"ל, הסולם הגיב עומד לבאר שרץ. - עלים וירדים לו, לעמ"ל חתך שם הבריעה.

פסוק יג - רת של כל הפסוק לעמטריא ירושלים. ורת של הפסוק מתחלת אני ה' וגו' לעמ"ל מגדל.

פסוק י׳ - ובא, נוטריקון, ורא עליך בורת אלף, דהיינו אלוקו של עולם, ושם בורת אותיות של מודה התורה, שמדה יב שנים רשם ודרי. (מלה עמוקות)

פסוק י׳ ובא עליך, פרשי, בגאות בדרך מן המלים עושה רושם, תיבת רושם עולה יבחן יעקב יוסף, לרמ"ל אשר רכל הלוכתו התגלגר עצמו המלים בגאותו אל יבחן אולו להמשיך ממנו השלמה כדי לבודד יוסף. וכן ולא חסד מטה כלפי חסד, וכן שמו המלך אמרי נועם)

פסוק יב - והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, לעמ"ל כמנין שמים אלף, והוא כמנין תרוטה. (אמרי נועם)

פסוק יא - מראשתיו, לעמטריא וכמנין מרגלי סביב ראשו, וכן הוא לשון רש"י. = ובלע המלים דמולו, לעמ"ל יעקב לא לתקן מעלה.

פסוק יב - מלאכי אלהים עלים וירדים, לעמ"ל מלה ואהרן.

פסוק י׳ - כאור שרץ, לעמטריא יבר הרע.

פסוק יא - כי הנה המלך, לעמטריא אור אמת.

פסוק יא - ובלע המלים, ובלע עם כאור, לעמ"ל שרץ. וכמנין כ"ע מלים מלים.

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר, סת אדר, יעקב מבאר שרץ, סת ערך, רמ"ל שתיכן תפלת ערב שהוא נגד מבריים ובדרים. (חתם סופר)

ותנה מלאכי, אותיות אלו הכהנים. (פענח רזא)

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ, סת לעמ"ל רבע. רמ"ל בגפ בדת מלים המגדל הי' לר רבע, לא כמו לב, אל, עצר לר ומא. (חתם סופר)

פסוק י"א - ובלע המלים וגו' - כפסוק הנה ש"ל תיבות בנגד ל"ו שנים שהם האותיות ה"חד, ולמדו תורה ל"ו שעות בכל יום ולילה ה"חד, ואלו השנים הם ומוד ביום האלמות. (נחל נבוים)

פסוק יא - ובלע המלים, לעמטריא כשם הוי' דת כאה.

פסוק יא - אבלי המלים, לעמ"ל בבגים.

פסוק יג - והנה מ' נגב עליו, רת עליו, רמ"ל על מלה רבינו. (חתם סופר)

פסוק י׳ - מבאר שרץ, נוטריקון עדות להוסף שמו בגאתו על אלמלגרים, רמ"ל על יוסף שהוא שבטי, לבני הגבורות. (מטרע)

פסוק יב - סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים, רת לעמטריא בדגלה, רמ"ל לפסוק שמדרבדגלה, סולם לעמטריא ממון. (מטרע)

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ, כשתובא מסדר עליך מבאר נשאר במנין אהיה, לרמ"ל לגלות ולאולה, אהיה אל אהיה. וכשתובא מסדר עליך ממסדר שרץ, נשאר במנין כל, ואתה (במח בדרב) עליך ממסדר דאור שרץ נשאר גשמים.

פסוק יב - ויחלם והנה סלם מצב ארצה וגו' מסדר הפסוק מראשית תשלו, והוא כמנין ממון למנבלן לעמטריא תשלו. (מטרע של אדרהים)

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ ולך חרנה, רת לעמטריא שש, כמנין ובלעו לו מלאכי אלהים.

פסוק י׳ - ובא עליך מבאר שרץ סתאדר, שהלך לבן אלה, ומצא אדרש אמהות. (נחל נבוים)

פסוק י׳ - מבאר שרץ ולך חרנה, רת מ"ד לא אובד רשע שהוא לן שם ותן לו עליך כל חצר רבים לשאר המלך. (חתם סופר)

פסוק יב - ויחלם והנה סלם מצב ארצה וגו' עד פסוק כב סוף פרשה, שרי אשלרנו לך. מסדר הפסוקים מראשית תשלו - תשלו. לה רשומת צה כנגד פרשה של שרית הבכורות (דברים הי"ד) פנים רפנים דברה' שמכשהו מתוך האש, אנכי שומר וגו', אנכי ה' אלקיך וגו' עד סוף פסוק יח, וקשר לרשע. מסדר הפסוקים למעלה תשלו - תשלו (טהר) (מטרע של אדרהים)

פסוק יא - כי לא השמש, לעמ"ל כ"ום טהרתו (ובא יב) רמ"ל כמו שאור הקמוך ובא השמש וטהר. (ישא דרכה)

יעקב, נוטריקון יב שנים, יב שבטים, המבלים שנים המסתעפים מאותן הבנים. (בוריעקב) ושלב, יש כב אותיות התורה. (לבוהב)

דורשי רשומות

פסוק יב - כי עתה הארץ ולמדת אמה. פסוק יג - והנה אנכי, כמנן שניתן לו יצקב אנכי, אמך, כמנן שנים שהיו במדבר.
רת והלך, שם הדרך.

• פסוק טל - אכן יש ה' במקום הזה, ולעמוריא עהב תריב, וכמנן ואנכי לא ידעתי, וכסף הכל לעמו אלך רכב, כמנן לא הכיר און ליעקב ולאראה עמו לישראל.

• פסוק טל - אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי, דברים ה' - אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים זה לשונות לה במסדר הפסוקים מבראשית ולמעלה. פסוק תשלא מלפנו ומלאחריו. (מעמד של אלהים)

• פסוק יל - מה נוראה המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים. (דברים ה' ל) - אנכי עמך ליעקב ה' ולפנים וכל ירא אתם מפני האל לה לשונות לה במסדר הפסוקים מבראשית ולמעלה, פסוק תשלא

• פסוק יב - והיה זרעך כעפר הארץ וכו' ונפרצת ים ולמעלה ולקדמה ולצפון - פסוק (דברים ה' ל) לא אות אלוהינו כרת ה' את הברית הזאת כי אותנו אנחנו אלה פה היום כולנו חיים. זה לשונות לה במסדר הפסוקים מבראשית ולמעלה, פסוק תשלח. וכמו כן, שלום בית לעמו תשלח, וכמנן בן ורנה ושובה, וכמנן אשר לאה לאמור, אלף לאמה כמו שון יוד נון הה יוד. (מעמד של אלהים)

• פסוק יב - והיה זרעך כעפר הארץ האשלוזן, כל הפסוק לעמוריא ל' אלפים תתכל, וכמו כן הפסוק (במדבר יא יא) ואמר משה אל ה' למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי, לעמו לא תתיב. (מעמד של אלהים)

פסוק יט - ואולם לוז ולוז, אולם הראשונה שמתוה.

• פסוק יל - מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים (במדבר כה ה) מה טובו אהליך יעקב משכנתיך ישראל. אולם הן שני פעמים שנכרו בתורה מה לשון התנאות, ראה לקחתי מגשות, וסתי מגשות ובתי בני ישראל, שבולים מתאחדים כאחד, וכאן נכתב בלשון יראה ושמה בלשון אהבה. ויעקב לעמו לבורה. (מעמד של אלהים)

• פסוק יד - אשר אתה שוכב עליה, לעמוריא עהא והב אלף שנים, כמסדר דרוך שם כבוד מלכיתו לעולם ועד, ויחודא תתקיה. (מלכות לעלת ווט)

• פסוק יח - מראשותיו - הוא אותיות ירא את שם. (אמר נוסח)

• פסוק יח - ויצק שמן על ראשה, לעמו תוה נהיים כתובים (ש. לאורא)

• פסוק יד - אשר אתה שכב עליה, לעמו שיבלה תחתיו, והוא בתוך לעלו.

• פסוק יד - מה ובמה ובפנה, לעמוריא אמת

• פסוק יד - ונפרצת לך כל משפחות האדמה ובזרעך, לעמו כמנן לדוד מצמור לה' האיש ומלוה תבל ושבי בה.

• פסוק טו - והנה אנכי, לעמו לבמ כשניתו של יעקב אבינו

פסוק טו - ושמרתיך לכל אשר תלך, ראש תיקות אבות

פסוק טו - ושמרתיך לכל, לעמו שהיה ורא מעשו לבן, (נפלאות יעקב)

פסוק יד - ופרצת ומה, לעמו בריסת ים.

פסוק טל - אכן יש ה' במקום הזה, לעמוריא עהב תריב.

פסוק יל - מה נורא המקום הזה אין זה כי, לעמוריא תריב.

פסוק טל - אכן יש ה' במקום הזה, לעמו כמנן מעלין בקיבוץ.

פסוק טו - אעזבך עד אשר אם עשיתי, סתם לעמוריא רחל לאה...

פסוק טו - עד אשר אם, לעמו התנאה.

פסוק יל - מה נורא המקום הזה, לעמו זה בית אלהים.

פסוק יח - ויקח את האבן, ויבן שמן, אלון עם שמן לעמו כמנן בית אל.

פסוק יח - ויבן שמן על ראשה, לעמוריא הראשונה בית אלהים.

פסוק טל - ויעלו יעקב, לכל לעמו מלכיו

פסוק טל - אכן יש ה' במקום, סתם לשמה.

פסוק טל - יש ה' במקום הזה, לעמו ישראל.

פסוק טו - והשבתיך אל האדמה, לעמו לומות המלוח.

פסוק טו - ושמרתיך, לעמו והנה רחל בתו רואה עם הצאן.

פסוק טל - מקום הזה אינני, לא ידעתי, רת שם אלקים. (חתם סופר)

פסוק טל - אכן, אריה כרוך נשף, יש ה' במקום הזה, אנכי, אריה נשר כרוך יעקב לא ידעתי, שעתה דמראה הסולם נתגלה לו שעם בזותו חקוקה בכסא הכבוד. (חתם כל אסטרא אמנא)

פסוק יט - לוז שם העיר לראשונה, רת לעמו שסה שאין שם שליטת השטן, וסתם במרה שמקום הקליפות, ואמצע האותיות לעמו שהב אלהים יבחן יעקב (חתם סופר)

פסוק יד - והנה ה' נצב עליו ויאמר פסוק זה עד - ויעקב משנתו, שלהם כל אותיות אלא קיבל חוש מאותיות סטן ל, כי שטן אל דורה מתקיות ישראל, וכן אין סמך לברכת כהנים ואין ל בברכת המזון, (חומת אנך)

פסוק טו - אעזבך עד אשר אם עשיתי, סתם מרדכי, שהיו נבזה יעקב לתבן והשתחוו לשלמ

פסוק יל - נורא, אותו מראו, סתם בדור. (נתיב דרומים)

ויעקב יעקב משנתו ואמר, סתם בדור.

פסוק כח כא, ושבתי בשלום אל בית אבי, והיה ה' לי לאלהים, בלעמטריא אלף תשן, כמנין הפסוק כט ב', ואמר להם יעקב אחי, מאין אתם ואמרו מחרן אנחנו, וכן מנין התיבות של הלל, (מעבר של אבהים)

פסוק כא - והיה ה' לי לאלהים, מספר שם הוי' שבתורה, ג"מ"ל - וגמרינו, ושמע ה' את קולנו וראה את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו. (דברים כ"ו ז').

פסוק כא - והיה ה' לי לאלהים, בא"ת תיבות ד"בר יעקב אבינו בתורה עד כאן, רמז לשני שמות הנ"ל הוה אלקי.

פסוק כא - אל בית אבי, בלעמטריא כמנין אבהים יצחק, ה' לי לאלהים, בלעמט כמנין יעקב, לי לאלהים, בלעמט כמנין יוסף, והיה ה' לי לאלהים בלעמ' יצחק (מלבוש לשת ו"ו)

יצחק חק שם הוי' - יעקב לק שם הוי' - יוסף וק שם הוי'

פסוק כט א' - ולא יעקב רק לו, בלעמט כמנין יעקב כמולו. (רק ישרה)

פסוק כב - עשר אעשרנו, בלעמטריא כמו המלבלב אל יבלבל יותר מחומש.

פסוק כט א' - רק לו הלך אבדה, בלעמטריא תורה.

פסוק ב' - כי מן הבאר, כי הבאר בלעמטריא רחל.
כי מן הבאר ההוא, בלעמ משה ברוך
פסוק ב' - ההוא ישקו הצאן והאבן, את שם הוי'.

פסוק ב' - והאבן גדולה, בלעמטריא הוי' אלהים.

פסוק ג' - עת האסף, בלעמט התורה, הלקו הצאן ולכו, בלעמטריא ובתורה.

פסוק ג' - האבן מעל פי הבאר, בלעמטריא מלכות.

פסוק ד' - לחם, המלבן, בלעמט אבהים יצחק יעקב.

פסוק כב - מבלבל המלו, בלעמטריא שבת.

פסוק כב - וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך, עשר את עני שלי רוח, עשב בשמים כל הלך עולה לרש והביבון שלי, ע"י מעשר נעשה מרשלי.
רמז כי שרית עם אלהים וגו'. (חתם סופר)

פסוק ב' - באר, בלעמטריא לני חיי מנוני.

פסוק ב' - לי לחם לאכל ובגד ללבש בלעמט עשר. (נפלאות יעקב)

פסוק כט א' - ולא יעקב רק לו, הלך אבדה לני בדם, בלעמטריא אלף שלג, כמנין אריה שור נשר אדם. (נפלאות יעקב)

פסוק א' - אבדה לני בדם, את אלף

פסוק כ' - ונתן לי לחם, בלעמט כי תורה.

פסוק א' - יעקב רק לו הלך, בלעמט אל הלך בהרף עין.

פסוק ו' - והנה רחל בתו, לתי הראשונה שבתורה.

פסוק כב - עשר אעשרנו, עשר נטרינו עשק עשנה רחוקות (חתם)

פסוק ב' - בלב באת בלש אותות עקב

פסוק ב' - שלשה עדרי, בלעמט בהוא משה ואהרן ומרים, והוא כמש בילקוט ויחי. (בעניהרצא)

פסוק ו' - רחל בתו באה, בלעמ רחל לתי יד. (שם)

פסוק כא - והיה ה' לי לאלהים, ב"ם עמים בתורה כתיב בדרוש שהוי' אבן שם כאין והיה ה', והלני, הנה יד ה' הוה כמשנן (שמות ט' ג'). (אהבת תורה)

פסוק כא - והיה ת' לי לאלהים - בלקח מהרב הצאון התחסוב מהו"ל יצחק בל כי בדרוש והיה, שם וה' אל יה, בהמנין שמתרומם ויחוד כנסת ישראל עם בוזה לתתר ועטרה. (עבודת ישראל)

פסוק יב - ויעבד יעקב ברחל כי אהבו אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה.

כל הפסוק בגמטריא הגיד לה חלה נדה והבלעת נר. (רוקח)

פסוק יג - את כל הדברים האלה - נוטריקון

אל תתמה כי לא הבאתי דבר, כרבוש רב יבאתי מבתי, השובך אליכם לקח הכל. (הגרא)

(הגלגל)

פסוק יד - ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה

רת יתומה, רמז רש"י פסוק יב ותגד לאביה, לפי שאמה מתה והאב הי' לה לגיד אלא לו. (עקידת יצחק)

פסוק טו - טוב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש אחר.

תתי במסבר בטן עולה כמנין לאה. במסך מתתי במסבר בטן עולה כמנין רחל במסך

וגם התכוין לכן ברמז, תתי הינו לאה, לך, מתתי הינו רחל לאיש אחר.

פסוק טז - ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה

בדרש ל"ב - לא יהיה לך עבר ועליה לה לעומת לה במסבר התיבות מלפני ולאחרי - עשרת אלפים תתי לה תתכא תיבות -

(נמצא של אלהים)

פסוק יח - שבע שנים ברחל לתך הבטנה, מתמלכה.

פסוק יב - לאה רכות, בגמטריא לה כהונה ולויה ומלכות, רמז לדמ"ל (בכ"ב א-א) מאי רכות, אלא שמתנותי ארוכות, פרש"י גדולות לכהונה ולויה ומלכות. (בדר. מאיר)

פסוק יב - ושני לאה רכות, בגמטריא מתנות הוה ארוכין, כדברי ר' אלעזר. (יוסף מלה)

פסוק יא - ויעבד יעקב ברחל ויאהב את בן ויבן, בגמ' אזק תשלח, כמנין הפסוק, ואני בקוראי מבדן מתה על רחל לארש כנסת בדרך, רמז למשכ"ל, ויבן, לפי שבלה ברוחה שאינה נכנסת עמו לקבורה, וכמנין ויראו אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. בגמ' אזק תשלח.

פסוק יח - ואהב יעקב את רחל יב, מסבר הפסוק תתיב מבראשית, רמז, שם שב"י, במולו, בגמ' תתיב וקנה השם בירכו הנקבה ל.עקב, ואל שב"י, ובדרך אותך ובדרך והיית לברכה שמים. (כח ג),

וכן הוא בגמטריא של ואמר אלקים יהי אור יהי אור

" " " ואמר אלקים נעשה אדם.

" " " ויברא אלקים את האור וכן הח שך

פנים בגמטריא שהכל תתיב, כמנין שם שב"י, במולו.

פסוק טב - שם הבכירה לאה ושם הקטנה רחל, שמה שרחל נכבדת בן לך בשמים ושמה של לאה נכבדת כח בשמים השם שעבדו כל שום שלמון, רמז לכ וכח,

פסוק יא - ויעבד, נוטריקון הכי ברא שמו יעקב ויעקבנו.

פסוק יב - ושני לאה, בגמ' יעקב. רכות, בגמטריא בגורלו בעשו.

פסוק יג - תתי, נוטריקון תורת האמת.

פסוק יב - יפת, נוטריקון ומלא פ' תהלתך

פסוק יג - ואמר לבן טוב תתי אותה לך ובן מסבר הפסוק מבראשית, תתיו, והוא כמנין ישראל רחל לאה, בגמטריא תתיו.

(מדרש של אלהים)

פסוק יח - ואהב יעקב את רחל, ראה כי שמו יעקב ורחל במאצנים ישאו יחד, כי שניהם מתחלפים במסבר שבעה בדבריך, יעקב בגמ' שבע פעמים לבן, ורחל, שבע פעמים לך מלאך לאה, וקבה ראה שרחל נאותה לו. (חומת אנך)

פסוק יח - יעקב את רחל, בגמ' ובקך בשלתי (נמצאת יעקב)

פסוק יא - ויעבד יעקב ברחל, בגמ' ושמו לו מנגש.

פסוק יג - טוב תתי אותה לך, בגמ' יעקב שלבאר לבן יבחר רבקה - אתה לאיש אחר, בגמטריא לה עשו לבן יבחר רבקה. (נמצאת יעקב)

פסוק יח - ברחל לתך הבטנה, לתך הראשונה שלתורה. ישראל רחל לאה, בגמטריא כמנין שתרבון

פסוק טו - הכי אחי, ועבדתני חנם לשון נוגע עד לשון

דורשי רשומות

פסוק כ׳ - ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה. בעמטריא שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
(היכי הברכה)

פסוק כא - הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. בעמטריא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, יחודא עלאי ותתאה.
(היכי הברכה)

פסוק לא - ורחל עקרה, עקר הי׳ שחסר אותה משמה, וכתיב הא לכם ברש, זא כשאראאהות שיש להם ה׳ בשמם, ומכיון שלקחה הי׳ לה שני הבנים אמרה רחל, ואבנה גם אני ממנה, מחלבי הנמצא אצלה. (מהחתו)

פסוק כא - מלאו ימי ואבואה אליה, סת שם הוי׳ והבירוש כמו ורא יועד האר״ל הבנתי - שם כפלו.

פסוק כב - ויעבד יעקב ברחל שבע שנים, סת בלעם, רמז למשל רת נחומא, בלעם לא לקן, ואם בכן התנק סת של בלעם אלאצה, ורת ישחמלה רסה.

פסוק לג - שנואה אנכי ויתן לי, רת שאול. רמז לבני שאול בן הבנעני בפסוק (מו״ל)

פסוק כא - הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה, רת בעמ״ל, רמז למשל, כי מלאו ימי קפד שנים. (ברבי אמת לחכמה)

פסוק כב - מלא שבע זאת ונתנה לך גם בעמ״ל כי שאין מעבדין שמחה לשמחה, רמז באיתא בירושלמי (מוע״ק פא:ב) רבי יעקב בר אחא שמע לה מן הבא מלא שבוע זאת. (דברי מאיר)

פסוק לד - ותהר לאה ותלד, בעמטריא כי ולדה איש טוב תואר וחכם, רמז ללשון הכתוב ובני ברכי ברדי אל עצר (פו״ל) על ראובן.
(דברי מאיר)

בלהה שפחת רחל, בלבה שפחת לאה, רמז ברבן, רת בלהה רחל בלבה לאה, וסימנך (דברים ח׳ ט׳) אבניה ברזל ומהרריה תחצוב נחשת, רת אבות, שבבניהם נבנסו לאה ישראל.

ב׳ של בלהה רמז לשני בנים של רחל.
ב׳ של בלבה רמז לשבע בנים של לאה.

פסוק כא - הבה את אשתי ואבואה אליה כי מלאו ימי, בעמ״ר אשה יום בבית סולה, הבה את אשתי ואבואה אליה, בעמטריא שמונה עשרה תחנ״ן, ועם כי מלאו ימי, בעמ״ר שמחת תורה, והראשי תיבות בעמ״ר חנכה.
(שי למורא)

פסוק כב - המבוה ושם משה. סת משה.

פסוק לא - ורחל עקרה, בעמטריא תרי״ג

פסוק לג - כי שמעה ה׳, בעמטריא שמעון

פסוק כא - כי מלאו ימי, רמז, אם תמלא אותיות ימי, יוד מם יוד, עולה בב׳.
(חתם סופר)

פסוק כא - את אשתי, בעמטריא שלתי.

פסוק לד - ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו, בעמ״ר עלה ר״אלפים בבב״ן, והוא השנה שבו נולד ראובן ראשון לעקב. (נפלאות יעקב)

פסוק כב - שבוע זאת ונתנה, סת עתה, כאומר מעכשיו נתונה לך. (רבינו אפרים)

פסוק כה - ויהי בבוקר והנה הוא לאה, פרש״י שרחל נתנה מסרה ללאה הסומנים, רמז לבה, ישלבר בעמ״ר תתלו כמנין רחל מסרה סומנין ללאה. (מדרש בדמות, אות ישלבר)

פסוק י"א - ותרא רחל כי לא ולדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי. - כל הפסוק בגמטריא בא"ל כ"ל וכמו כן, פסוק (שמות כ"כ) ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים - כל הפסוק בגמטריא בא"ל כ"ל

(מעלה של אמהות)

פסוק י"ב - ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן. - כל הפסוק בגמ' ג"ל ע"ו וכמו כן, פסוק (י"כ"ג) ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי. כל הפסוק בגמטריא ג' אלפים ע"ו ושם ראובן, שראל, שהם התחת אלהים אני. (מעלה של אמהות) שלאלו הדמורים המשלים לה הישועה.

פסוק ט - ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה.

פסוק ו - ושם שמש בקלי ותן לי בן, סת מש"ון, והוא יחיד, לתורה, ולפסוק (ח"ה ג') אל נא תעקר מ"ל עלדך יקח נא מעט מים, רת מש"ון, ושם צה יחיד, לתורה.

פסוק א - ואם אין מתה אנכי, בגמטריא באין לו בן הוי כמת, והוא ככתוב לרשי.

פסוק י"א - ותאמר אל יעקב הבה לי, רת אלוהו, וסע, תורות של ותאמר אל יעקב, הוא רלב כמנין ד' דורות הוי, הבה לי, סת ויה, ואותיות האמצעות של ותאמר יעקב הבה, הוא מספר תריג, אותיות האמצעות של ותאמר, הוא אמת.

(מתתיה מלצלבא)

פסוק כ"ה, הבשם אודה את ה', מספר הפסוק מלבד אות תתלא, רמ"ל, עולם שלת בגמטריא תתלא, ואל הוא הבמן להודות את ה' בשורות ותשלחות, והוא כמנין ה' אל מלחמה ה' שמו, רמ"ל של מלכות יהודא.

פסוק כ"ה - ותאמר הבשם אודה את ה', בגמטריא, לא היה אדם בהודה לו להבדיל כרוך הוא עד שלא לאה והודה. והוא כמו שאמר בלשון, למה הרבות בלבב. (יוסף מלה)

פסוק י"א - ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי, בגמטריא ולמה לו מבאן כי חשובי בנים הם חשוקין במתים.

(יוסף מלה)

פסוק ב' - ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב. תיבת ויבא הוא תיבה אחד בקל המנים בראש בתשורות ולחיבות, ובמ"ל שהוא אחד בקל המנים בראש בתשורות ולחיבות, ובמ"ל שאב הי' דיחוד גמור בלי תבדן, כי אבן לאה הי' בטטות נאבן רחל היתה אחות אלתי, ולכן אמר יעקב אל נא, לשון תן בית ה', וכן בפסוק והבדם ובשם את חוה אלתי, תיבת בשם הוא תיבה אחד בגמ' דהיינו שהכל דיחוד גמור.

(אהבת תורה)

פסוק א' - רחל באחותה, בגמ' ל' לרבי ואבלה גם אנכי, ממנה (לבן)

פסוק ל"ג - על כן בראו שמו לוי, לוים בגמ' אותיות, וכשתבבנו תמצא שיעקב אבינו לא היה לו פנים כשנולד לוי.

(בשלמי לוים)

פסוק ל"ו - ותקנא רחל באחותה, בגמ' בגמטריא יוסף, כי, מי, שלמו, יוסף שלוז שיבנו כו, ואשר בשמן כתיב ותקנא רחל באחותה לכך ולדה יוסף ובנו כו באחו, ונגש בנאתי לבוון בנאה אבולה, כי, אם בבון בגמטריא בנאה. (בשלמי בנאה)

פסוק לה - ותעמד מלדת, בגמטריא ישלבר בבולן בלה, לבורות כי, אלו המלה שבין היתה בריבה לדת. (בלאות יעקב)

פסוק ל"ג - כי לא ולדה ליעקב, בגמ' והוסף בנים.

פסוק ל"א - ותקנא רחל באחותה, סת לאה. וראה, תילות רוב, וכמנין בלן, שבנאה באחותה של ארבעה בנים שולדה. (בלאות יעקב)

פסוק ג - ותלד של רבי, לכן הראשון שתנה.

פסוק א' - רחל באחותה, בגמ' בנות המעשה הטורים, ולשון רשי. (מרבה חנוך)

פסוק לה, אודה, ויטרפן, ולכן בוד את ה'.

פסוק לה - הבשם אודה את ה', בגמ' אודה אדרבה יבתן יעקב (חמאו טרא)

אודה, אותיות ויש, הנולד את בנו

דורשי רשומות

• פסוק טצ - ותאמר אלי תבואי כי שכר שכרתיך,
סת יאור, רמז לשכר שיאיר עיני ישראל התורה

• פסוק יח - ותקרא שמו ושכר, סת אור

• פסוק טצ - כי שכר שכרתיך בדודאי לני,
ועליך לאה לבמטריא ריח, רמז הדודאים נתנו
ריח, ושכר נזכר בריח התורה. (פרקי אליעזר)

• פסוק כב - ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה. - כי הפסוק לבמטריא לא תקבל
וכמו כן פסוק (ויקרא טצ ז) כי קדוש הנה יקר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, -
- כי הפסוק לבמטריא לא תקבל
(מטעם שאלהים)

• פסוק כג - אסף אלהים את חרפתי, לבמטריא א' שכ"ו
כמנין ישראל' פנו אלו ושם לך שרים, לבמט' א' שכ"ו
וכמנין יונתי תמתי, וכמנין שם הוי' נא (חדשים לקרים)
פעמים, רמז אנא ה' הושיעה נא.

• פסוק יד - בקר חטים ומצא דודאים בשדה ויבא
רת לבמטריא סיון, רמז לתבלים ונתן, ואקרא אזכן
לומי סיון יג' - (דרי מאיר)

• פסוק כא - ואחר ילדה בת, לבמטריא שבעה לאה
בין לבבמה, לשון הבמ' לבכות (ס"א)
(דרה מאיר)

• פסוק יא - ותאמר לאה בא גד ותקרא את שמו גד, פרש,
בא גד, בא מזל טוב, רמז נפא, תיקת גד (נכר לתבל
בד פעמים כמנין מזל טוב, ונתנה לבן (מטעם שאלהים)

• פסוק כ - ותקרא את שמו זבולון, לבמ' מזומות התורה נתנה
לבולון בואו אחר הלמד, כמו ובפסוק (לה כג) ובלן (מו יב)
ובכל שאר המזומות כתיב לבולון, ואו בודם ולמד, ועשה
אחת לתבל, כתיב לבולון בשני ווין, (שופטים א' ל').
ובכלות לתבל נכבר לבולון מה פעמים, כמנין לבול,
רמז נפא לבעמו של הש', יבלני, לשון לתבל,
לבולון נתבלך הלבולון שמנין כשמו לבולון (מטעם שאלהים)
הלבולון נטריגון לה נהנה ולה לא חסר, ועם לבולון אותיות לבולון, הוא
• פסוק כ - ותקרא את שמו לבולון המבנים שבדאן לותמת
(דרים יג) ארש לבת חלב ובכל הלאה מחלבון.
לה לבעמת לה לבמקרי התיבות מלראלת ולמעלה
יא אלהים שה-שח. (מטעם שאלהים)
פסוק כד - ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה
(דרים יג) ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יטיב לך ואשר תרבון מאוד
לה לבעמת לה לבמקרי התיבות שלתוהה מלפנו ולמעלה
יא אלהים שיג-שכב. (מטעם שאלהים)

פסוק כב - ותקרא את שמו לבולון, רמז לשמו,
אות הראשון והאחרון הוא כן, והאמצעי
הוא כול, שהם אותיות שלתוהה, תחלה
אמצע וסוף, כי בראשית, ו' בואחון, ר'
בעצון כי ישראל, ללמד אם מפרנס לתלמיד,
חכמים כאלו נים כל התורה.
ועם רמז לבולון התחלתי בכון לשנא בעינו
ישלבר התחלתו כולו רמצא בחכמתא,
(דורשי רשומות)

פסוק כב - ויזכר אלהים את רחל, רמז,
אלהים עם רחל לבמטריא שכב, כמנין
יוסף ובנימין. (אגרא דכלה)

פסוק יד - וילך ראובן בימי קציר חטים בדוד.
פסוק טו - גם את דודאי בני, חת לא גד.
פסוק יד - בימי קציר חטים, לבמט' לבו
לבה מן המקר, והוא כבתוב בהשל.
פסוק יד - דודאים, לבמט' שם אבן.
פסוק יד - תני נא לי מדודאי, לבמ' התתה
פסוק טו - ישכב עמך, לבמט' אנה הוא
יקבר עמך, והוא כמאמר בהשל.
פסוק יח - אלהים שכר, לבמט' התתה.
פסוק יח - ושכר, לבמט' רחל מסלה
לאה סמנין. (רוקח)
פסוק כב - ויפתח את רחמה, מכאן בהשל
(תפנית ל"א) מפתח שחית בדו שלבלה,
שאי נמסרו לד שיח, ובכלים בס"ד
מפתחות, סימנים, מפתח, מטר בלסה
תחית המתים, חיה. (כליר מלשמא כנ)
פסוק יד - וילך ראובן בימי קציר חטים ומצא
דודאים, לבמטריא עלה חץ הלבוצה,
והוא מן האשלך שהיתה לאמן הצה שאני
מצוים לבעור חטים. (נפאות יעקב)
פסוק טצ - ובא יעקב מן השדה בערב, לבמט'
הילה חץ הלבוצה. (שם)
פסוק כב - ויזכר אלהים את רחל וישמע,
לבמטריא ולא ראש הלנה נבלבה רחל. (שם)
פסוק יא - בלבד בתיב, לא גד בני, לבו אחת
מלו תיבות בתבלך הכתובות תיבה אחת ונקראות
שתי תיבות. (רש' תקרים יחלבאים)
פסוק יב-יג - יעקב ותאמר לאה בא לי, חת לבלב
פסוק יג - כי אשרוני בנות, שרש שמו של אשר עמשה
מלשון נבלה, בלבנה בלבנות נאות והשמחות
שנקראו לבהנים בדורים, כמו רש' (דרים לבלב).
פסוק יב - בקשלי, אוכדוגאתי בתבלך.

דורשי רשומות

• פסוק כו - תנה את נפשי ואת זרעי אשר עבדתי אותך הם, המלים הראשונות בתורה שהפסוק מתחיל בהן, והאחרון הוא בדברים (לג ד) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. (מדרש שכל טוב)

• פסוק ז - כי משם אשר היה לך לפני ויבקש דרך וברך ה' אתך לרגלי ואתה מתי אעשה גם אנכי לביתי, בגמ' בא שמש, וכמו כן בפסוק (יא א) ושמש את עבדי פנו לכן לאמר לכה יעקב את כל אשר לאביו ומאשר לאביו עשה את כל הכבוד הזה, בגמרא בא שמש. וגם מעבר הפסוק בא שמש מסוף התורה (מדרש שכל טוב) לגמרא, (מס כב) מוכי אחרי יעקב משרוצה אמון ישראל.

• פסוק יא - ואשובה ארעה צאנך אשמר, בגמ' ישראל

• פסוק ז - וברך ה' אתך לרגלי ואתה מתי אעשה גם אנכי לביתי, מעבר שם הוא שבתורה ב"ן, ולמדרש, והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם. (דברים כו ב). והוא כמנהג הכנעני, אם למדרש, רק מתי אעשה גם אנכי לביתי.

• פסוק כב - ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף לי בן אחר. שם הוא שבתורה במעבר במח, ולמדרש, הבדתי הוא לה' אלהיך (דברים כו ג), מצות הבכורים.

• פסוק ז - ואתה מתי אעשה גם אנכי לביתי, מעבר הפסוק מראשית, תתסא, רמב, ראש השנה בגמ' תתסא, וגם הפסוק (תהלים ק"ט כא) למשכיל שמרו היום כי הכל עבדיך, בגמרא כמנהג ראש השנה, ומנהג בית המקדש. ובן הפסוק (קהלת יא ט) ודע כי על כל אלה יביאך האלהים למשפט, בגמרא כמנהג ראש השנה. (מדרש שכל טוב)

• פסוק כה - והי כאשר ילדה רחל את יוסף, בגמרא כלה היה נולד שנים עשר. והוא בתורה הראשון.

• פסוק כה - ואלכה אל מקומי ואל ארצי, בגמרא כתר.

• פסוק כט - אם נא מצאתי חן בעיניך

• פסוק ז - משם אשר, בגמרא כתר.

• פסוק לא - אעבר בכל צאנך היום - פסוק לג - ושנתה בי, בדקתי היום, בדקתי התורה, בדקתי בי. הפסוקים הללו שלהם כל האור.

• פסוק לג - בי, בדקתי, בגמ' התורה, בדקתי בי. מאחר, בגמרא תמים תהיה.

• פסוק ז - אעשה גם אנכי לביתי, רש"י אליבא, הוא הלא שם בקורה, המרומז בתורה אתה בקור רועים אדני. (יומא מלה)

• פסוק ז - לרגלי, בגמרא רחל לאה שהם.

• פסוק כד - לאמר יסף ה' לי בן אחר, בגמרא, שלב רחל יהוסף ובנימין. (נפלאות שלב)

• פסוק לד - והיה שכרי, בגמ' תגנו, ובכולן בגמ' אלף בית, כמנהג תמים תהיה. ~~[illegible]~~ בדקתי, בי מאחר (חדשים לקרים) בגמ' תמים תהיה

פסוק לג - ושנתה בי בדקתי בי מאחר כי תבוא על שכרי.

(דברים ה' כב) את כל אשר דבר ה' אלינו אליך ושמענו ועשינו.

כה לשונות כה במעבר התנ"ך מבראשית ולמעלה יא אלפים תנ"ך - תס"ו - והוא בראש המאמר (מדרש כל שלא) היום בשלשתם ומחר לבקר שכר. היום ושמענו ועשינו, נעשה ונשמע, ובמחר כי תבוא על שכרי, כי שכר מצוה בהאי עלמא ליתא. (מדרש שכל טוב)

פסוק כב - ותקרא את שמו יוסף, הנה הוא נקרא יוסף הצדיק, ונראה כי כל תנך נזכר שמו יוסף בצירוף ויוסף רק פעמים, כמנין הצדיק? (חמדת מדרש)

פסוק לא א׳ - ושמר את חקיו וגו׳ לכן נאמר וגו׳ כל הפסוק בגמטריא בא שמ״ט, כמנין כל הפסוק (לג׳) כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב וגו׳

פסוק ו׳ - בכל כחי עבדתי את אביכם, הואהמעיט הראשון לתורה, כח האבות. ולא תשב תתבחה לך.

פסוק ז׳ - ואמר ה׳ אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך, מסגר שם הוי׳ שבתורה, בגא, ולמעבד, והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה׳ אלקיך נתן לך נחלה וירשתה ושבת בה. (דברים כו א׳).

פסוק ז׳ - שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך, מסגר הפסוק מסוף התורה למקרא, ד׳ אלקים תתבע, וכן הוא גמטריא של כל הפסוק (בראשית מג ל׳) ושכרתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם וגו׳, דגמט׳ ד׳ אלקים תתבע.
וכן הוא גמטריא של כל הפסוק (שמות ג׳ ח׳) וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש וגו׳.
דגמטריא ד׳ אלקים תתבע. (מעלה של אבות)
ולשנה הבאה בירושלים. ותפר מן המאות דאלו התנים מבקרת ודרשת

פסוק מג - ומי לה׳ הארץ, דגמטריא שבת.

פסוק לא א׳ - אשר יאכלו ואשר יאכלו, רת אלון. (תוספות השלם)
יעקב לבן ארמי, דגמט פרי בטנה, וכמנין תקלה

פסוק ג׳ - אל יעקב שוב, רת אוש.

פסוק ה׳ - ואלי אבי, דגמט שם אבן, אבי, דגמט אחד, ואלי אבי היה עמדי, דגמטריא יצחק.

פסוק ג׳ - ולא נתנו אלהים, דגמטריא דרכות.

פסוק ו׳ - בחלום, דגמט׳ שם אלקים.

פסוק יא - מלאך האלהים, דגמטריא יעקב

פסוק א - ואשר יאכלו שלה את כל הקהל הזה, כל התבן בבוד מזא דואו, ותך כאן ובנחים (הוי׳) חסר, וכתיב כבד הוא כמשקל דוגו כתה ואין עבה לתכונה כבד מכל חמדה. והטעם כי כבוד מזא אינו דאמתכי, אם התורה שלא וחסר לעולם לא כן כבוד הבא מן כמשקל יצהר, כאשר וחסר הכמשקל וחסר הכבוד.
(פנינ הגרא)
פסוק ג׳ ואהיה עמך, דגמט כי לא יכלו (לבלו), וכן אבי, הוה עמדי, לפסוק ה׳.

דורשי רשומות

פסוק לו - דרך שלשת ימים, רת שם שדה.
פסוק לב - לבנה, נוטריקון לב׳ נתיבות הבחמה. מתשלם הלבן, דגמטריא תקלה (כתר שם טוב)
פסוק לח - לשבתות, דגמט תורה נביאים וכתובים.
פסוק לט - מקרבנה, אבר הם יצחק, שראל סת מקר
פסוק מ - לחם לוגם ושמרמון, סת חבן.
בצת, נוטריקון לא תקום פעמים בדה.
מתשלם, נוטריקון משוכרת חיבן שמור בתחי פיך.
פסוק מ״ - ולת לו עדרים לבדו, דגמטריא, שמעשיאל הי אלהינו הי אחד. אלף ביח

דורשי רשומות

פסוק כ׳ - ויצונו ה׳ לעשות את כל החקים האלה, ליראה את ה׳ אלהינו, לטוב לנו כל הימים, לקיימנו כהיום הזה. הרי שלשון ציווי נופל על לשון חק.

פסוק יג - אנכי הוי׳ בית אב לכל אלה מלכות בית ישראל (דברים הה׳) אנכי אמר כי הוי׳ וקונים לעצמו הוא לה לעשות לה במסגרת התיבות בראשית וזמרו יא אלהים תשעו - תשלה. (מטעם שלאהים)

פסוק יד - אתה בים בא מן הארץ הבצאת ושוב אל ארץ מולדתך. (דברים הג׳) כי אתנו אנחנו אלה פה היום כולנו חיים פנים לפנים. לה לעשות לה במסגרת התיבות שלתורה מלפנו ולאחריו. יא אלהים תשלם - תשבח. (מטעם שלאהים)

פסוק יד - מלחת, לגמטריא בין ורושים.

פסוק כב - כי ברח, לגמטריא עמלק.

פסוק כג - דרך שלשת ימים, רת שם ש-ד-י.

פסוק טל - אמר אלהים אליך עשה, רת לגמטחמה.

פסוק יד - העשב לנו חלב, רת חלה, כלומר אוכלו מצות חלה אין אנו יכולת לקיים מצוותו. (תוספות השם)

פסוק טו - נחשלנו, אותיות נחש לנו.

פסוק יט - ותבנה רחל את התרפים אשר לאביה, לגמטריא בן להבוד שהיו התכוונה להביש אביה מעבודת כוכבים, והוא כמש דמדרש לקח טוב. (ומפרי עלה)

פסוק כב - וירדף אותו לבן, לגמטריא מתגלה ובם מובה לה׳, והוא כמש התבבים ונתן, מוב, ומצוי בדם אלהיה. (הומתאון)

פסוק כ׳ - אתלב לבן, לגמטריא תגלה, ויבנה עגל, לגמ׳ גלה, שהובא כחם שלא יהבו לגרונם. (אמרי נועם)

פסוק יט - התרפים, לגמטריא פיהם שקר. (רבינו אפרים)

פסוק טל - לנו הואולבנו, לנו הראשונה שלתורה.

פסוק כ׳ - על כלי הבידלו כי ברח הוא, כלי האשונה שלתורה.

פסוק לא - נגדים ובדים, לדרדים הרשונה ואין כדומה תוכיח כמו.

פסוק יט - ולבן הלך לגזז את צאנו, גלגלה הראשונה שלתורה.

פסוק כ׳ - ויבנה עגל את לבן הארמי, להו אחד מלך עמים שכתוב לה לתורה בלי שמוש כמנהגם, ויש עוד כ׳ עמים, לבים, לה השמים, שאינו מן המנהגות לבן ארם, ופא. ולכלות שוש לה עם כל השמשים שלנו ולאחריו, הם בלה עמים. ושלתוה סלהם שרצים ושרצה תבות שמנים כמנהגם, והוא כמנהג מלך, ולרמז הוא המנהג הראשון שנכתב לתורה לתוך המסגרים. לפסוק (הראשון ב׳ כל) כי שרצתים יבא בין ומלך שרצים ושרצה. (מטעם של אלהים)

פסוק כב - השמרו לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע, כל מותרות, ל׳ תיבות, שם הוי׳ - תרע אמת ליעקב.

• פסוק כט - ישראל ידי, לשון שמחה ורעות, ומסדר הפסוק מקראשית תתבל, רמז למשא כלי (דברות ח' א') תתבל מילי מיתה נקראו רעות, שנאמר למות תובאות, תובאות בלשון מטריא הכי הוו, והוא כמנהג אורג אתה, וכמנהג שליחי בדמים, וכנגדן תוהה עם רעואה בלשון תתבל, כי לצבות התוהה מבטון כל מילי מחלה. (מעשה של אלהים)
וכמנהג כלה הי' הוא האלהים, וכמנהג שלר למולו, וכמנהג ויבא יעקב מבאר שבע.

• פסוק כה - ויעקב תבע את אהלו, אותיות אלוה, הוא השם לרוש הנשמה, המסוגל לשמירה. (מגן דוד השם הגדול)

• פסוק כה - אהלו, נוטריקון הוא וכל אשר לו.

• פסוק כח - עתה הסכלת עשו, רמז לעשו הרשע.

• פסוק כט - לשון שמחה רע, רמז לעשו.

• פסוק לב - עם אולי, בלשון מטריא תורה.

• פסוק לו - מה חטאתי כי, רמז חכם.

• פסוק לב - מטוב עד רע, בלשון מטריא כל ידיד אחב לבה ואחב כלה. (יוסף מלה)

• פסוק כח - עתה הסכלת עשו ישראל לשון שמחה רע (דברים ב' לג) ובעת הימים והלמת אל לחמך כי הוא האלהים לה לעומת לה כמספר התבדות שלתורה מלפנו ולאחריו לא אלפים תתבל - תתבל. (מעשה של אלהים)

• פסוק לו - מה בעשי, ומה חטאתי כי בלבת אחרי (דברים ב' לא) ולא ישבת את בריתי אבותיך. לה לעומת לה כמספר התבדות שלתורה מלפנו ולאחריו. לא אלפים בכא - בכא. (מעשה של אלהים)

• פסוק כט - ישראל ידי, הוא המבים הראשון לתורה שנתן אל ידו, כח הוד.

פסוק לד - בנתים, אותיות בנים מת. (הגון אמרים)

פסוק לו - מה בעשי, וכל - עב - ומוכח אשל מאד תבדות כל מאמרו שיעקב - לתבדות עד ובנתי לה, ועוד כ

פסוק כו - ותבקע אותבנתי כשבות חרב, בנתי הראשונה שתתנה, ובמאמרנתי בעשה.

פסוק לט - אחטנה מיד, תבקשנה, רת אמת.

פסוק מ - בלהה ותבד שנתי, רת שבת.

פסוק מד - אבי, אלהי, אברהם ופחד יצחק, בלמתרגם.

פסוק מג - אתה ראה, בלמטריא דרות

פסוק מג - וזבנתי, בלמטריא הן תחל לאה בלהה בלפה. (רוקח)

פסוק מד - לבה בבריתה דרית, רת לבן

פסוק מח - הגל, נוטריקון הוא גדיר לאחיך.

פסוק מו - ויעשו גל, גל דמולוו גמל דמד בלמט בגמל כמנהג שנתתושם יעקב אבינו, גם בגמל בלמטריא אומת, רמז, תרגם אמת ליעקב. (מקום)

פסוק מג - יגר שהבדותא, יגר דמולו. יגל גמרינן בלמט תרגם, רמז לבן הבדב בל יעקב מה שאמר עם לבן ברתי ותרגם מבות שמרתי. (בנפ יונה)

פסוק מד - והיה לעד בינו, ובינך ובינו יעקב אבן (דברים ב' כג) את בריתה אלהים אשר כרת עמכם לה לעומת לה כמספר התבדות שבתורה מלפנו ולאחריו יד אלפים רבע - רבע, רמז למשרשי, והיה לעד. הבדוש ברוך הוא. (מעשה של אלהים)

פסוק מה - ויקח יעקב אבן ורימה, בלמט מבדה המלים (אמרי נעם)

פסוק מג - לבניהן אל לדו, בלבן הראשונה שבתורה.

דורשי רשומות

פסוק לא כ"ו - ויצק הלך לדרכו ויבא עד מלאכי אלהים, בגמטריא תתשע"ג, והוא כמנין הפסוק ועמן ה' אלוהים ומה כתוב מן המחנה. (במדבר י"ב)
בגמטריא תתשע"ג, וכמנין מאה שלא (מעמד של אדרתם)

פסוק לא כ"ו - ויצק הלך לדרכו ובו' מסדר הפסוק מלאכות תתקנ"ו, ואלו הן שנותיו של אברהם, רמז שובריה ד' יצק אבינו מתן שובריה דאדם הראשון (לא נחשב), והוא כמנין יצק בשוט ובמקלו, בגד תשמח כסף הכל תתקנ"ו, וכמנין ונאמר ה' אל משה לאמר, רמז כדאיתא בגלגלא יצק ומשה חבא בנה ו. (מעמד של אדרתם)

פסוק ב' - כאשר ראם מחנה אלהים זה, בגמטריא כמנין כי טוב המקום.

פסוק ג' - המבדה, בגמטריא כל שם, שם נחלבנו.

פסוק כ' - ויבא עד מלאכי אלהים, בגמטש, כמנין הית של פסוק הראשון. ובא יצק מלאך שלש וזלך חרנה, בגמטש. וכמנין בשר.

פסוק ג' - ראם מחנה אלהים, רת ראם. ושם תירת לה, כסה עם אמצ' בגמטריא רמח.

פסוק ג' - מחנים, רת מאותן חיות נטו יצק מלאכים. וכגמטרמח כמנין הפסוקים שלמשה.

פסוק ג' - ראה אלהים עד קינו וכינו.
(דברים ד' יט) אשר חלק ה' אלהיך אותם
לה לשומת לה כמספר התנדות מלאכות ולמרע
לך אלהים שב - שבב. (מעמד של אדרתם)

כל פרשת ובא אין בה הפסק פרשה, לא פתוחה ולא סתומה. רמז על כובד הגלות שהיו לו לאבינו אבינו לבן הארמי, כי הפסק פרשה מורה על התבודדות והרחקת הדעת, כמשל ויבא, מה היו הפעולות משמשות (מלבוש לשרת מוט)

פסוק ג' - אלהים לה ויבא שם המקום ההוא מחנים בגמטריא כמנין שבת בגדל. (אהל תורה)

יצק כאשר ראם בגמט' תורת רמוז. (שם)
חונה מלאך ה' סביב ליראיו ו חלבים בגמט' שבת שלת ראם, נוטרינן אור מים רבים, ובגמט' כמנין ושלח יצק מלאכים.

ריחמו"א ס"ט
עורך ומחבר מריח ניחוח
עפולה

רמז נורא

בס"ד

לכבוד ידידי היקר הרה"ג אברהם יצחק וינברג שליט"א

מצורף כאן רמז שקבלתי מאת הרה"ג אברהם מייזליש שליט"א מקנדה והדברים מדברים בעד עצמם ה' יעזור לעמו אכי"ר.

וז"ל: במספר הפסוקים מבראשית יש ה' אלפים תשע'ג פסוקים עד הפסוק דברים ל'ב כ'א הם קנאוני וכו'
כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים ירחם השם על עמו ועל ארצו וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק, עכ"ל.
ותחילה נביא את הפסוקים שציטט הרה"ג הנ"ל (דברים לב פסוקים כא כב פרשת האזינו):
"הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם" ,"כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְּאַפִּי וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים"
ויש להוסיף על זאת דהנה התרגום אונקלוס תרגם פסוק זה וז"ל: "אינון אקניאוהקדמי בלא דחלא ארגיזו קדמי בטעותהון ואנא אקנינון בלא עם בעמא טפשא ארגזינון", וביותר בתרגום יונתן כתב וז"ל: "הינון אקנון קדמוי בדלא אלהא ארגיזו קדמוי בהבלידהון ואנא אקנינון באומא דלא אומא בבבלאי עמא טפשא נרגזו יתהון", ועוד כתבו בתרגום הירושלמי וז"ל: " אינון אקנון יתי בטעוון דלא מה אכעיסו קדמוי במרחקהון ואנא אקני יתהון באומא דלא אומא באומא טפשא אכעיס יתהון". והנה רואים מכל הנ"ל שהוא מדובר על האומה הפלשתינאית שהם אומא בלא אומא שכל הפלשתינאים הם בסך הכל גיבוב של כל מיני אנשים אומא טפשא וכל זאת מחמת שאנו הכעסנו לבורא יתברך שמו בכל מיני עבודה זרה שלנו ודברים שמרוחקים הם מה' יתברך. ואבי מורי ורבי הרה"ג משה אבוחצירא שליט"א (ירושלים) הוסיף ואמר לי שאומה זו נקראת אומה של טפשים מכיון שכל מה שמדריבין להם את התשתיות ואת כל העיר אינם מפסיקין להלחם ועל כן הם נקראים טפשים כי רואים הם שלא עולה בידם להזיק לישראל כמו שהם רוצים וא"כ מדוע אין הם מפסיקים אין זאת כי הם אומה של טיפשים.
והנה הוסיף לי ידידי היקר הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ש- נב"ל עולה בגימטריא בדיקדוק עז"ה והייינו שאותו גוי נבל שבו יכעיס ה' יתברך את ישראל יהיה מעזה, ומבהיל הרמז הזה.
ועוד יש להוסיף בזה על הפסוק "כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים" יהי רצון שיתהפך הכל על הגוים אכי"ר, אך יש כאן רמז מבהיל על הטילים והרקטות שיורים עלינו מעזה אותם הגוים. והנה המילה תלה"ט עולה בגימטריא עה"כ תל אביב לרמוז בזה שר"ל הטילים הגיעו עד העיר תל אביב מה שלא היה לפני כן, יהי רצון שיציל אותנו ה' יתברך מכל אלו אכי"ר.
והוסיף הרה"ג אברהם מייזליש שליט"א מקנדה וז"ל: "מוסדי הרים" רמז על ירושלים הרים סביב לה הנה זה עומד אחר כתלנו פתאום יבוא בהיכלו במהרה בקרוב מתוך רחמים מרובים בלי צרה ועקתא ויתגלה כבוד מלכותו שנת 'והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד' בגמט' עה'ת תשע'ג לפ'ק וכמנין 'מי כעמך ישראל גוי אחד' וכמנין 'בביאת משיח 'וכמנין 'כי נשגב שמו לבדו 'אכיה'ר.
ולהוסיף שגם הפסוקים דלהלן ממשיך בהמאורעות הנוראות אספה עלימו רעות חצי אכלה בם וברש"י וקללה זו לפי הקללות לברכה היא חצי כלים והם אינם כלים ונזכה שיהפוך ה' כל הקללות לברכה שלימה, עכ"ל.

כל טוב ובשורות טובות
רן אבוחצירא